

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ZAŠTITI I OČUVANJU KULTURNIH DOBARA, S KONAČNIM
PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, travanj 2014.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI I OČUVANJU KULTURNIH DOBARA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 2., članku 52. te članku 69. stavku 3. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Zakonom o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (Narodne novine, br. 69/99, 151/2003, 157/2003, 87/2009, 88/2010, 61/2011, 25/2012 i 136/12, 157/13) uređuju se vrste kulturnih dobara, uspostavljanje zaštite nad kulturnim dobrom, obveze i prava vlasnika kulturnih dobara, koncesije i koncesijska odobrenja na kulturnim dobrima, mjere zaštite i očuvanja kulturnih dobara, obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, obavljanje upravnih i inspekcijskih poslova, rad i djelokrug Hrvatskoga vijeća za kulturna dobra, financiranje zaštite i očuvanja kulturnih dobara, kao i druga pitanja u vezi sa zaštitom i očuvanjem kulturnih dobara.

Zakonom o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara propisan je postupak utvrđivanja svojstva kulturnog dobra te je propisano da se u rješenju kojim se utvrđuje svojstvo nepokretnoga kulturnog dobra obvezno utvrđuju prostorne međe kulturnoga dobra koje se zaštićuje, a dostavlja se nadležnom katastru i sudu radi zabilježbe u zemljišnim knjigama. Ova odredba u praksi je različito provođena od strane nadležnih sudova, te je stoga trebalo precizirati da se u zemljišnu knjigu upisuju sve čestice unutar prostornih međa kulturnog dobra.

Nadalje, za postupak utvrđivanja zaštite i postupak prestanaka svojstva kulturnog dobra propisana su različita pravila na način da se za prestanak svojstva kulturnog dobra traži i prethodno mišljenje Hrvatskog vijeća za kulturna dobra, stoga u praksi nastaju poteškoće u primjeni posebno kada se radi o građevinama unutar zaštićenih kulturno-povijesnih cjelina, tako da je te postupke potrebno ujednačiti s obzirom da se za utvrđivanje svojstva kulturnog dobra ne traži mišljenje navedenog Vijeća.

Odredbom članka 37. stavka 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara propisana je obveza vlasnika da, ako namjerava prodati kulturno dobro, mora ga najprije istodobno ponuditi Republici Hrvatskoj, županiji, Gradu Zagrebu, gradu ili općini na čijem se području to kulturno dobro nalazi navodeći cijenu i druge uvjete prodaje (pravo prvokupa). Budući da unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline redovito postoje novije zgrade koje nisu pojedinačno zaštićene i ne moraju zasebno imati potvrđena spomenička svojstva, potrebno je takve zgrade s obzirom na starost izuzeti od pravila o pravu prvokupa navedenih javnopravnih ovlaštenika jer ne postoji opravdani javni interes za takav njihov pravni režim u prometu.

U slučaju prodaje kulturnog dobra u čiju su zaštitu, očuvanje i obnovu uložena sredstva iz državnog proračuna, vlasnik je dužan prema članku 40. Zakona prije prodaje vratiti iznos uloženi sredstava uplatom u korist državnog proračuna. Za osiguranje naplate ovih sredstava predviđeno je osnivanje zakonskog založnog prava bez vremenskog ograničenja. S obzirom na to, potrebno je ovu odredbu korigirati tako da se vremenski

ograniči obveza povrata sredstava u slučaju prodaje, budući da se uglavnom daju manji iznosi koji se, u slučaju obveze vraćanja nakon duljeg vremenskog razdoblja, amortiziraju. Nadalje, osnivanje zakonskog založnog prava predviđeno je za sve korisnike sredstava iz državnog proračuna, što se osobito pokazalo upitnim kod objekata vjerskih zajednica (crkve i dr.), budući da vjerske zajednice odbijaju prihvatiti sredstva zbog ovakvih pravila sufinanciranja obnove objekata koji služe u vjerske svrhe, te traže izuzeće od ovih pravila.

Također, navedenim Zakonom, člancima 43.a do 43.k, uređeno je područje koncesija i koncesijskih odobrenja na kulturnim dobrima. Međutim, nije uređeno kako treba postupiti kada kulturno dobro čini dio projekta zajedno sa drugim nekretninama za koje se ne daje koncesija već osniva pravo građenja ili pravo služnosti ili se one daju u zakup, a različiti su nositelji prava vlasništva i različito trajanje ovih prava. Nadalje, člankom 43. b i 43.c propisan je postupak davanja koncesije koji pojmovno treba uskladiti sa novim Zakonom o koncesijama, kao i utvrditi što obuhvaća naknada za koncesiju kada se za investitora osniva i pravo građenja i služnosti.

Sukladno Zakonu o koncesijama, rokovi na koje se daje koncesija utvrđuju se posebnim propisima kojima se uređuju koncesije. S obzirom da su posebnim propisima različito određeni rokovi na koje se može dati koncesija, u praksi dolazi do poteškoća u realizaciji većih projekata kod kojih je potrebno ishoditi koncesiju, zasnovati pravo građenja ili pravo služnosti prema posebnim propisima kojima su različito propisani rokovi na koje se koncesija daje ili osnivaju ova prava, kao i davatelji koncesije i ovih prava. Tako se koncesija na kulturnom dobru može dati na vrijeme od pedeset godina, dok je primjerice, Zakonom o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006 i 38/2009) propisano da se koncesija daje na rok od 5 do 99 godina, te se uređuju posebni rokovi na koje se daje koncesija u pojedinim slučajevima, a imajući u vidu da i pomorsko dobro može imati svojstvo kulturnog dobra. Isto tako se pravo građenja može zasnovati na vrijeme do 99 godina prema Uredbi o osnivanju prava građenja i prava služnosti na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 78/11 i 128/12). U tom smislu potrebno je uskladiti vrijeme trajanja ovih koncesija odnosno prava, te stoga postoji potreba produljenja roka na koji se može dati koncesija za gospodarsko iskorištavanje kulturnih dobara kako bi se ujednačili rokovi za davanje koncesije u slučajevima projekata kojima je obuhvaćeno kulturno dobro, ali i druge vrste dobra (primjerice pomorsko), sukladno Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i po posebnom zakonu. Uz to, potrebno je urediti pitanje postupanja kada je više davatelja koncesije na kulturnom dobru u realizaciji određenog projekta, koji uključuje i osnivanje prava građenja i prava služnosti, a radi se o nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske, županije, Grada Zagreba, gradova i općina. U tom slučaju se sporazumom mogu urediti međusobni odnosi i jedinstvena provedba postupka davanja koncesije.

Imajući u vidu zakonske izmjene u području prostornog uređenja i gradnje, novi Zakon o gradnji (Narodne novine, broj 153/13) i Zakon o prostornom uređenju (Narodne novine, broj 153/13), potrebno je odgovarajuće urediti utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole i građevinske dozvole, te izdavanje prethodnog odobrenja za radnje koje bi mogle prouzročiti promjene na kulturnom dobru, odnosno koje bi mogle naručiti cjelovitost kulturnog dobra.

S obzirom da navedeni propisi predviđaju izradu konzervatorskog elaborata koja prethodi izradi glavnog projekta, odnosno pojedinih projekata koje sadrži, ovisno o vrsti građevine, odnosno radova (članak 69. stavak 2. Zakona o gradnji), definiciju navedenog elaborata i njegovu izradu predlaže se urediti izmjenama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Važeće odredbe Zakona uređuju pitanje prometa kulturnim dobrima (izvoz i uvoz

kulturnih dobara, davanje odobrenja za obavljanje poslova prometa kulturnim dobrima) ali ne uređuju nadzor nad prometom kulturnim dobrima, vođenjem evidencije trgovaca i drugih fizičkih i pravnih osoba koje se bave prometom kulturnim dobrima, imajući u vidu različite oblike protupravnog postupanja u ovom području koje je potrebno spriječiti. Provođenje nadzora nad prometom kulturnim dobrima uobičajena je praksa i u drugim članicama EU (Slovenija, Francuska).

Sastav i način imenovanja Hrvatskog vijeća za kulturna dobra kao tijela koje je osnovano radi praćenja i unaprjeđivanja stanja kulturnih dobara potrebno je urediti na način da se omogući imenovanje istaknutih stručnjaka u to tijelo, a imajući u vidu da to tijelo ima većinu članova koji su članovi po položaju kao ravnatelji određenih institucija, koje izravno većim dijelom ne provode ovaj Zakon.

Naposljetku, sukladno predloženim izmjenama, potrebno je također uskladiti prekršajne odredbe Zakona.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim zakonom

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara uređuju se sljedeća pitanja:

- definira se pojam konzervatorskog elaborata koji se prema potrebi izrađuje u postupku utvrđivanja posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra;
- propisuje se obveza upisa u zemljišnu knjigu i katastar zemljišno-knjižnih svojstva kulturnog dobra i zemljišno-knjižnih čestica unutar prostornih međa kulturnog dobra;
- precizira se dostava i način dostave rješenja o utvrđivanju svojstva kulturnog dobra putem javne objave kada su drugi oblici dostave nemogući ili neprikladni;
- briše se odredba Zakona prema kojoj je za donošenje rješenja o prestanku svojstva kulturnog dobra potrebno pribaviti prethodno mišljenje Hrvatskog vijeća za kulturna dobra;
- briše se odredba prema kojoj se temeljem potvrde nadležnog tijela o provedbi mjera zaštite može ostvariti pravo na naknadu radi ograničenja prava vlasništva, s obzirom da se potvrdom ne može odlučiti o navedenoj naknadi;
- preciziraju se odredbe o pravu prvokupa, tako da se ono neće primjenjivati na zgrade koje nisu starije od pedeset godina i nisu pojedinačno zaštićeno kulturno dobro, a nalaze se unutar zaštićenih kulturno-povijesnih cjelina;
- propisuje se da se odredba o zasnivanju zakonskog založnog prava radi osiguranja naplate povrata sredstava uloženi iz državnog proračuna, proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ne primjenjuje na nepokretna kulturna dobra u vlasništvu vjerskih zajednica koja se koriste za vjerske svrhe;
- usklađuju se odredbe o davanju koncesije sa Zakonom o koncesijama, te se produljuje vrijeme na koje se daje koncesija na kulturnom dobru, određuje se da je vođenje postupka za dodjelu koncesije i davanje koncesije za nepokretna kulturna dobra u vlasništvu Republike Hrvatske u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za upravljanje državnom imovinom;
- uređuje se utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole i građevinske dozvole;
- uređuje se utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra za gradnju jednostavnih i drugih građevina te radova unutar kulturno-povijesne cjeline za koje nije potrebno ishoditi građevinsku dozvolu;

- uređuje se izdavanje prethodnog odobrenja za radnje koje bi mogle prouzročiti promjene na kulturnom dobru, odnosno koje bi mogle narušiti cjelovitost kulturnog dobra;
- uređuje se postupanje nadležnog tijela u slučaju kada investitor ili izvođač radova poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru za koje je potrebna građevinska dozvola, prethodno odobrenje ili potvrda glavnog projekta iz članka 61.a stavka 3. ovoga Zakona odnosno poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru protivno građevinskoj dozvoli, prethodnom odobrenju ili potvrđenom glavnom projektu;
- propisuje se način provođenja nadzora nad prometom pokretnih kulturnih dobara;
- uređuje se sastav i način imenovanja Hrvatskoga vijeća za kulturna dobara;
- uređuju se prekršajne odredbe.

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Donošenjem predloženog Zakona:

- ujednačit će se postupak utvrđivanja svojstva kulturnog dobra i postupak utvrđivanja prestanka svojstva kulturnog dobra;
- ograničit će se pravo prvokupa u pogledu građevina unutar zaštićenih kulturno-povijesnih cjelina koje nisu pojedinačno zaštićene kao kulturno dobro, tako da se to pravo primjenjuje samo na građevine starije od pedeset godina;
- nepokretno kulturno dobro u vlasništvu vjerske zajednice namijenjeno vjerskoj svrsi u koje su uložena sredstva iz državnog proračuna i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave izuzet će se od primjene odredbi o osnivanju zakonskog založnog prava kojim se osigurava povrat uložениh sredstava za slučaj prodaje;
- uskladit će se odredbe o davanju koncesija sa Zakonom o koncesijama, te produžiti vrijeme na koje se daje koncesija na kulturnom dobru s pedeset na devedeset i devet godina;
- uredit će se postupanje u slučaju kada postoje različiti pravni režimi i ovlaštenici u pogledu davanja koncesija, zasnivanja prava građenja i prava služnosti te davanja u zakup za kulturno dobro i druge nekretnine koje su dio određenog projekta, te će se precizirati sadržaj naknade za koncesiju u slučaju da koncesija obuhvaća pravo građenja i pravo služnost;
- uredit će se način utvrđivanja posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole i građevinske dozvole;
- uredit će se utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra za gradnju jednostavnih i drugih građevina te radova unutar kulturno-povijesne cjeline za koje nije potrebno ishoditi građevinsku dozvolu;
- uredit će se izdavanje prethodnog odobrenja za radnje koje bi mogle prouzročiti promjene na kulturnom dobru, odnosno koje bi mogle narušiti cjelovitost kulturnog dobra;
- uredit će se postupanje nadležnog tijela u slučaju kada investitor ili izvođač radova poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru za koje je potrebna građevinska dozvola, prethodno odobrenje ili potvrda glavnog projekta iz članka 61.a stavka 3. ovoga Zakona odnosno poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru protivno građevinskoj dozvoli, prethodnom odobrenju ili potvrđenom glavnom projektu;
- uvest će se nadzor nad prometom pokretnih kulturnih dobara, uvođenjem upisnika trgovaca i drugih fizičkih i pravnih osoba koje obavljaju djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima, te evidencije tih osoba o nabavi i prodaji, sa svrhom

- prikupljanja podataka i utvrđivanja slijeda nabave i prodaje kako bi se spriječilo protupravno postupanje u prometu pokretnim kulturnim dobrima;
- utvrdit će se način sastav i način imenovanja Hrvatskoga vijeća za kulturna dobra;
 - uredit će se prekršajne odredbe.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku imajući u vidu potrebu da se odredbe Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnim dobrima žurno usklade sa Zakonom o koncesijama, Zakonom o gradnji i Zakonom o prostornom uređenju kako bi se osigurala provedba mjera zaštite i očuvanja kulturnih dobara te ostvarili uvjeti za nesmetanu eventualnu realizaciju investicijskih projekata vezanih za kulturna dobra.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI I OČUVANJU KULTURNIH DOBARA

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara ("Narodne novine", broj 69/99, 151/03, 157/03, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12 i 157/13) u članku 6. u točki 9. na kraju rečenice točka se zamjenjuje zarezom te se iza točke 9. dodaje točka 10. koja glasi:

„10. konzervatorski elaborat je stručni dokument koji se izrađuje za potrebe zahvata na pojedinačno zaštićenoj građevini u slučaju promjena koje mogu utjecati na tehničko stanje odnosno svojstva kulturnog dobra, te za postojeću građevinu ili planiranu izgradnju unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline na lokaciji koja je od interesa za očuvanje svojstava kulturno-povijesne cjeline.“

Dosadašnja točka 10. postaje točka 11.

Članak 2.

U članku 12. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„Rješenjem kojim se utvrđuje svojstvo nepokretnog kulturnog dobra obvezno se utvrđuju prostorne međe kulturnog dobra koje se zaštićuje, a dostavlja se nadležnom katastru i sudu radi zabilježbe svojstva kulturnog dobra i prostornih međa kulturnog dobra u zemljišnim knjigama, te lučkoj kapetaniji kada se rješenje o utvrđivanju svojstva kulturnog dobra odnosi na podvodno arheološko nalazište.

Dostava rješenja iz stavka 1. ovoga članka u slučaju kada se utvrđuje svojstvo kulturnoga dobra za kulturno-povijesne cjeline, arheološka nalazišta ili za pojedinačno kulturno dobro kada su drugi oblici dostave nemogući ili neprikladni, obavlja se javnom objavom stavljanjem na oglasnu ploču nadležnog tijela, objavom rješenja u dnevnim novinama, na internetskoj stranici nadležnog tijela ili na drugi prikladan način. Dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana javne objave u dnevnim novinama.“

Članak 3.

U članku 15. stavak 2. briše se.

Članak 4.

U članku 25. stavak 2. briše se.

Članak 5.

Članak 37. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Vlasnik koji namjerava prodati kulturno dobro, osim ako se radi o građevini koja nije starija od pedeset godina, a koja se nalazi unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline, dužan je najprije istodobno ponuditi ga Republici Hrvatskoj, županiji, Gradu Zagrebu, gradu ili općini na čijem se području to kulturno dobro nalazi navodeći cijenu i druge uvjete prodaje.“

Članak 6.

Članak 40. mijenja se i glasi:

„U slučaju prodaje kulturnoga dobra u čiju su zaštitu, očuvanje i obnovu uložena sredstva iz državnog proračuna, vlasnik je dužan prije prodaje vratiti iznos uložениh sredstava uplatom u korist državnog proračuna ako kulturno dobro prodaje u roku od 20 godina od isplate tih sredstava.“

Članak 7.

U članku 42. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na nepokretno kulturno dobro u vlasništvu vjerske zajednice koje se koristi za vjerske svrhe.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 8.

U članku 43.a iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„Ako kulturno dobro čini dio određenog projekta zajedno s drugom nekretninom na kojoj se treba osnovati pravo građenja, pravo služnosti ili nekretninu treba dati u zakup prema posebnom propisu, za kulturno dobro se neće provoditi postupak davanja koncesije prema ovom Zakonu te se može provesti postupak osnivanja prava građenja, prava služnosti odnosno davanje zakupa prema posebnom propisu, pod uvjetom da se nositelj prava građenja, ovlaštenik prava služnosti odnosno zakupoprimac obveže na provedbu uvjeta zaštite i očuvanja kulturnog dobra koje je utvrdilo nadležno tijelo te način njihove provedbe.“

Članak 9.

Članak 43.b mijenja se i glasi:

„Koncesija se daje na temelju provedenoga javnog prikupljanja ponuda.

Za kulturna dobra u vlasništvu Republike Hrvatske obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje središnje tijelo državne uprave nadležno za upravljanje državnom imovinom, a za kulturna dobra u vlasništvu županije, Grada Zagreba, grada ili općine obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje nadležno tijelo županije, Grada Zagreba, grada ili općine.

Obavijest o namjeri davanja koncesije pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama mora sadržavati i uvjete zaštite i očuvanja kulturnih dobara koje utvrđuje nadležno tijelo te način njihove provedbe od strane koncesionara.

Za kulturno dobro ili kulturna dobra koja čine dio određenog projekta za čiju provedbu se daje koncesija prema odredbama ovoga Zakona i/ili posebnog zakona, sporazumom između davatelja koncesije se može utvrditi da postupak davanja koncesije provede jedan od davatelja koncesije kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti provedbe određenog projekta, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Iznimno, koncesija se može dati na zahtjev u skladu sa ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.

Uvjeti zaštite i očuvanja kulturnih dobara sastavni su dio odluke o davanju koncesije i ugovora o koncesiji.

Koncesija se daje na određeno vrijeme, ali ne dulje od 99 godina.

Koncesije se upisuju u Upisnik koji vodi središnje tijelo državne uprave nadležno za upravljanje državnom imovinom i u Registar koncesija koji vodi ministarstvo nadležno za financije.

Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za upravljanje državnom imovinom propisuje sadržaj i način vođenja Upisnika koncesija.

Uvjete zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i način njihove provedbe za kulturno dobro na pomorskom dobru utvrđuje nadležno tijelo prije objave obavijesti o namjeri davanja koncesije na pomorskom dobru sukladno zakonu kojim se uređuje pomorsko dobro.“

Članak 10.

U članku 43. c stavku 1. riječi: „Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju se riječima: „Odluka o davanju koncesije“.

U stavku 2. riječi: „Odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju se riječima: „Odluku o davanju koncesije“.

U stavku 3. riječi: „odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju se riječima: „odluku o davanju koncesije“.

Članak 11.

U članku 43.d stavku 1. riječi: „odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju se riječima: „odluke o davanju koncesije“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„Ako koncesija obuhvaća pravo građenja i pravo služnosti sukladno ugovoru o koncesiji, smatra se da naknada utvrđena za koncesiju obuhvaća naknadu za osnivanje prava građenja i prava služnosti, osim ako posebnim propisom nije drugačije određeno.“.

Članak 12.

U članku 43.j stavku 2. riječi: „godinu dana“ zamjenjuju se riječima: „pet godina“.

Članak 13.

Naslov iznad članka 60. mijenja se i glasi: „5. Utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole i građevinske dozvole“.

Članak 60. mijenja se i glasi:

„Za zahvate na nepokretnom kulturnom dobru kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje se prema posebnom propisu izdaje lokacijska dozvola, nadležno tijelo na zahtjev zainteresirane osobe prije pokretanja postupka za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno tijekom postupka izdavanja te dozvole, utvrđuje posebne uvjete zaštite kulturnog dobra. Nadležno tijelo je ovlašteno radi utvrđivanja posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra prema potrebi zaključkom odrediti izradu konzervatorskog elaborata.

Konzervatorski elaborat iz stavka 1. ovoga članka koji su izradile ovlaštene specijalizirane pravne i/ili fizičke osobe iz članka 100. ovoga Zakona potvrđuje nadležno tijelo.

Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se ako je predloženi zahvat i konzervatorski elaborat suprotan utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnog dobra ili svrsi zaštite kulturnog dobra propisanoj ovim Zakonom.

Posebni uvjeti i potvrda konzervatorskog elaborata iz stavka 1. i 2. ovoga članka nisu upravni akt.“.

Članak 14.

Članak 61. mijenja se i glasi:

„Za poduzimanje radnji na nepokretnom kulturnom dobru kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje se prema posebnom propisu izdaje građevinska dozvola, nadležno tijelo na zahtjev investitora u svrhu izrade glavnog projekta, a prije pokretanja postupka za izdavanje građevinske dozvole, utvrđuje posebne uvjete zaštite kulturnog dobra. Nadležno tijelo je ovlašteno radi utvrđivanja posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra prema potrebi zaključkom odrediti izradu konzervatorskog elaborata.

Konzervatorski elaborat iz stavka 1. ovoga članka koji su izradile ovlaštene specijalizirane pravne i/ili fizičke osobe iz članka 100. ovoga Zakona potvrđuje nadležno tijelo.

Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se ako su predložene radnje i konzervatorski elaborat suprotni utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnog dobra ili svrsi zaštite kulturnog dobra propisanoj ovim Zakonom.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je glavni projekt izrađen u skladu sa ovim Zakonom u pogledu pitanja u vezi s kojima su utvrđeni posebni uvjeti zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole, nadležno tijelo umjesto posebnih uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, izdaje potvrdu glavnog projekta. Ako glavni projekt nije usklađen sa izdanim posebnim uvjetima, zahtjev za izdavanje potvrde glavnog projekta se odbija.

Posebni uvjeti, potvrda konzervatorskog elaborata i potvrda glavnog projekta iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka nisu upravni akt.“

Članak 15.

Iza članka 61. dodaje se članak 61.a koji glasi:

„Članak 61.a

Za gradnju jednostavnih i drugih građevina i radove unutar kulturno-povijesne cjeline, na pojedinačnom kulturnom kao i na području prostornih međa kulturnog dobra za koje sukladno propisu kojim se uređuje gradnja nije potrebno ishoditi građevinsku dozvolu, investitor je dužan prije započinjanja radova pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnog dobra koje izdaje nadležno tijelo.

Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se ako su predloženi radovi u suprotnosti s utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnog dobra ili svrsi zaštite kulturnog dobra propisanoj ovim Zakonom.

Za gradnju i radove iz stavka 1. ovoga članka koji se obavljaju na temelju glavnog projekta, investitor je dužan prije započinjanja radova ishoditi potvrdu glavnog projekta koju izdaje nadležno tijelo i kojom utvrđuje da je isti u skladu s ovim Zakonom u pogledu pitanja u vezi s kojima su utvrđeni posebni uvjeti zaštite kulturnog dobra. Ako glavni projekt nije usklađen sa izdanim posebnim uvjetima, zahtjev za izdavanje potvrde glavnog projekta se odbija.

Za gradnju i radove iz stavka 1. ovoga članka koji se ne obavljaju na temelju glavnog projekta, investitor je dužan prije započinjanja radova pribaviti prethodno odobrenje nadležnog tijela.

Posebni uvjeti zaštite kulturnoga dobra i potvrda glavnog projekta iz stavka 1. i 3. ovoga članka, ovoga Zakona nisu upravni akt.

Članak 16.

Članak 62. mijenja se i glasi:

„Radnje koje bi mogle narušiti cjelovitost i/ili prouzročiti promjene na pokretnom kulturnom dobru ili na nepokretnom kulturnom dobru za koje se prema posebnom propisu ne izdaje građevinska dozvola, izuzev onih iz članka 61.a stavka 3. ovoga Zakona koje se poduzimaju na temelju potvrđenog glavnog projekta, mogu se poduzimati uz prethodno odobrenje nadležnog tijela.

Kao radnje iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito: gradnja i radovi iz članka 61.a stavka 4. ovoga Zakona, konzerviranje, restauriranje, premještanje kulturnoga dobra i drugi slični radovi, rad industrijskih i drugih postrojenja i radilišta, sanacija i adaptacija kulturnoga dobra u smislu ovoga Zakona, kao i građenje ostalih jednostavnih i drugih građevina i radova na području na kojem se nalazi kulturno dobro.

Ministar kulture propisuje dokumentaciju koju je podnositelj dužan priložiti zahtjevu za prethodno odobrenje.

O zahtjevu za prethodno odobrenje nadležno tijelo odlučuje rješenjem.

Žalba na rješenje iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Prethodno odobrenje prestaje važiti istekom roka od tri godine računajući od dana pravomoćnosti prethodnog odobrenja.“

Članak 17.

Članak 73. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Ako investitor ili izvođač radova poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru za koje je potrebna građevinska dozvola, prethodno odobrenje ili potvrda glavnog projekta iz članka 61.a stavka 3. ovoga Zakona odnosno poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru protivno građevinskoj dozvoli, prethodnom odobrenju ili potvrđenom glavnom projektu, nadležno će tijelo privremeno obustaviti rješenjem takvu radnju ili zahvat. Rješenje se može donijeti bez prethodnog izjašnjenja stranke.“

Članak 18.

U članku 100. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Poslove istraživanja, proučavanja, čuvanja, restauriranja, konzerviranja, održavanja, obnove i korištenja kulturnih dobara mogu obavljati specijalizirane pravne i fizičke osobe.“

Članak 19.

Iza članka 101. dodaje se naslov i članci 101.a i 101.b koji glase:

„ 5. Nadzor nad prometom pokretnim kulturnim dobrima

Članak 101. a

Fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i predmetima iz članka 101.b ovoga Zakona upisuju se u upisnik koji vodi Ministarstvo

kulture. Svrha vođenja upisnika je prikupljanje podataka radi sprječavanja protupravnog postupanja u prometu kulturnim dobrima.

Fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima dužne su voditi evidenciju nabave i prodaje te drugih pravnih poslova vezanih uz ta kulturna dobra. Svrha evidencije je utvrđivanje slijeda nabave i prodaje kulturnih dobara radi sprječavanja protupravnog postupanja u prometu kulturnim dobrima.

U evidenciju iz stavka 2. ovoga članka upisuju se podaci propisani pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka.

Fizičke i pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka prilikom stavljanja u promet pokretnog kulturnog dobra dužne su prethodno provjeriti njegovo podrijetlo.

Način vođenja i sadržaj upisnika i evidencije iz stavka 1. i 2. ovoga članka te nadzor nad evidencijom propisuje pravilnikom ministar kulture.

Članak 101.b

Obveza vođenja evidencije za fizičke i pravne osobe iz članka 101.a ovoga Zakona odnosi se i na promet drugim kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje.

Inspeksijski nadzor nad provedbom stavka 1. ovoga članka i članka 101.a stavka 1. i 2. ovoga Zakona provode inspektori Ministarstva kulture, inspektori tržišne inspekcije i inspektori Ministarstva unutarnjih poslova.

Članak 20.

U članku 103. podstavak 5. briše se.

Dosadašnji podstavak 6. postaje podstavak 5.

Članak 21.

Članak 104. mijenja se i glasi:

„Vijeće ima predsjednika i 8 članova.

Predsjednika i članove Vijeća imenuje ministar kulture iz redova istaknutih stručnjaka za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara.“

Članak 22.

U članku 115. stavku 1. iza točke 6. dodaje se točka 7. koja glasi:

„7. obavlja radove ili radnje na kulturnom dobru bez potvrđenog glavnog projekta ili suprotno potvrđenom glavnom projektu (članak 61.a stavak 3.),“

Dosadašnja točka 7. postaje točka 8. te se mijenja i glasi:

„8. obavlja radove ili radnje na kulturnom dobru bez prethodnog odobrenja ili suprotno prethodnom odobrenju (članak 62.),“.

Dosadašnje točke 8. i 9. postaju točke 9. i 10.

Članak 23.

U članku 116. stavku 1. točka 10. briše se.
Dosadašnje točke 11. i 12. postaju točke 10. i 11.

Članak 24.

U članku 117. stavku 1. iza točke 5. dodaju se točke 6. i 7. koje glase:

„6. obavlja djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje a nije upisana u upisnik koji vodi Ministarstvo kulture (članak 101.a stavak 1),

7. obavlja djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje a ne vodi evidenciju nabave i prodaje te drugih pravnih poslova za kulturna dobra i kulturne predmete ili ne upisuje u evidenciju propisane podatke (članak 101.a stavak 2. i 3. i članak 101.b).“.

Prijelazne i završne odredbe

Članak 25.

Provedbene propise za donošenje kojih je ministar kulture ovlašten ovim Zakonom donijet će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 26.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona nastaviti će se i dovršiti prema odredbama ovoga Zakona.

Članak 27.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i objavi pročišćeni tekst Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Članak 28.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ź E N J E

Člankom 1. dodaje se u članku 6. točka 10. kojom se propisuje pojam konzervatorskog elaborata kao stručnog dokumenta koji se izrađuje za potrebe zahvata na pojedinačno zaštićenoj građevini u slučaju promjena koje mogu utjecati na tehničko stanje odnosno svojstva kulturnog dobra, te za postojeću građevinu ili planiranu izgradnju unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline na lokaciji koja je od interesa za očuvanje svojstava kulturno-povijesne cjeline.

Člankom 2. mijenja se članak 12. stavci 2. i 3. kako bi se osigurao upis u zemljišnu knjigu svojstva kulturnog dobra i prostornih međa kulturnog dobra, te rješenja o utvrđivanju svojstva kulturnog dobra (članak 12. stavak 3.) u slučaju kada se utvrđuje svojstvo kulturnoga dobra za kulturno-povijesne cjeline, arheološka nalazišta ili za pojedinačno kulturno dobro kada su drugi oblici dostave nemogući ili neprikladni. Dostava rješenja obavlja se javnom objavom stavljanjem na oglasnu ploču nadležnog tijela, objavom rješenja u dnevnim novinama, na internetskoj stranici nadležnog tijela ili na drugi prikladan način. Dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana javne objave u dnevnim novinama (članak 12. stavak 3).

Člankom 3. briše se članak 15. stavak 2. kojim se propisuje da je za donošenje rješenja o prestanku svojstva kulturnog dobra potrebno prethodno mišljenje Hrvatskog vijeća za kulturna dobra. Na ovaj način se ujednačava postupak utvrđivanja svojstva kulturnog dobra i postupak utvrđivanja da kulturno dobro više nema spomenička svojstva.

Člankom 4. briše se članak 25. stavak 2. kojim se propisuje da pravo na naknadu radi ograničenja prava vlasništva vlasnik kulturnoga dobra stječe na temelju potvrde glede ispunjavanja propisanih uvjeta i provedbe mjera određenih na temelju ovoga Zakona koju mu na njegov zahtjev izdaje nadležno tijelo, s obzirom da se potvrdom ne može odlučiti o predmetnoj naknadi.

Člankom 5. mijenja se članak 37. stavak 1. na način da se propisuje da je vlasnik koji namjerava prodati kulturno dobro, osim ako se radi o građevini koja nije starija od pedeset godina, a koja se nalazi unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline, dužan najprije istodobno ponuditi ga Republici Hrvatskoj, županiji, Gradu Zagrebu, gradu ili općini na čijem se području to kulturno dobro nalazi navodeći cijenu i druge uvjete prodaje.

Člankom 6. mijenja se članak 40. tako da se propisuje da u slučaju prodaje kulturnoga dobra u čiju su zaštitu, očuvanje i obnovu uložena sredstva iz državnog proračuna, vlasnik je dužan prije prodaje vratiti iznos uložениh sredstava uplatom u korist državnog proračuna ako kulturno dobro prodaje u roku od 20 godina od isplate tih sredstava.

Člankom 7. dodaje se u članku 42. stavak 2. kojim se propisuje da se odredba o osnivanju zakonskog založnog prava ne primjenjuje na nepokretno kulturno dobro u vlasništvu vjerske

zajednice koje se koristi za vjerske svrhe. Razlog za ovakvo izuzeće nalazi se u činjenici da vjerske zajednice u pravilu ne žele prihvatiti sredstva za obnovu crkve kao kulturnog dobra ako bi se upisivalo založno pravo na takav vjerski objekt. Postoji i pisani prigovor Katoličke crkve da je odredba o upisu založnog prava suprotno kanonskom pravu i smislu Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture. S obzirom da je smisao odredbe članka 42. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, povrat sredstava iz državnog proračuna u slučaju prodaje kulturnog dobra, a prodaja nekretnina u vlasništvu vjerskih zajednica koje se koriste za vjerske svrhe (crkve) u Republici Hrvatskoj nije uobičajena, predlaže se, vodeći računa o prethodno navedenom, izuzeti nepokretno kulturno dobro u vlasništvu vjerske zajednice koje se koristi za vjerske svrhe od obveze zasnivanja založnog prava za osiguranje naplate sredstava uloženi iz državnog, županijskog, gradskog odnosno općinskog proračuna u slučaju prodaje kulturnoga dobra.

Člankom 8. dodaje se u članku 43.a stavak 5. kojim se propisuje postupanje u slučaju da je kulturno dobro dio određenog projekta zajedno s drugim nekretninama. Ako kulturno dobro čini dio određenog projekta zajedno s drugom nekretninom na kojoj se treba osnovati pravo građenja, pravo služnosti ili nekretninu treba dati u zakup prema posebnom propisu, za kulturno dobro se neće provoditi postupak davanja koncesije prema ovom Zakonu te se može provesti postupak osnivanja prava građenja, prava služnosti odnosno davanje zakupa prema posebnom propisu, pod uvjetom da se nositelj prava građenja, ovlaštenik prava služnosti odnosno zakupoprimac obveže na provedbu uvjeta zaštite i očuvanja kulturnog dobra koje je utvrdilo nadležno tijelo te način njihove provedbe.

Člankom 9. mijenja se članak 43.b kojim se propisuje postupak davanja koncesije na temelju provedenog javnog prikupljanja ponuda. Za kulturna dobra u vlasništvu Republike Hrvatske obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje središnje tijelo državne uprave nadležno za upravljanje državnom imovinom, a za kulturna dobra u vlasništvu županije, Grada Zagreba, grada ili općine obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje nadležno tijelo županije, Grada Zagreba, grada ili općine. Obavijest o namjeri davanja koncesije pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama mora sadržavati i uvjete zaštite i očuvanja kulturnih dobara koje utvrđuje nadležno tijelo te način njihove provedbe od strane koncesionara. Za kulturno dobro ili kulturna dobra koja čine dio određenog projekta za čiju provedbu se daje koncesija prema odredbama ovoga Zakona i/ili posebnog zakona, sporazumom između davatelja koncesije se može utvrditi da postupak davanja koncesije provede jedan od davatelja koncesije kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti provedbe određenog projekta. Iznimno, koncesija se može dati na zahtjev u skladu sa ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama. Uvjeti zaštite i očuvanja kulturnih dobara sastavni su dio odluke o davanju koncesije i ugovora o koncesiji. Koncesija se daje na određeno vrijeme, ali ne dulje od 99 godina. Koncesije se upisuju u Upisnik koji vodi središnje tijelo državne uprave nadležno za upravljanje državnom imovinom i u Registar koncesija koji vodi ministarstvo nadležno za financije. Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za upravljanje državnom imovinom propisuje sadržaj i način vođenja Upisnika koncesija. Uvjete zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i način njihove provedbe za kulturno dobro na pomorskom dobru utvrđuje nadležno tijelo prije objave obavijesti o namjeri davanja koncesije na pomorskom dobru sukladno zakonu kojim se uređuje pomorsko dobro. Ove poslove Državni ured za upravljanje državnom imovinom može obavljati sukladno članku 22. Zakona o upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 94/13), prema kojem Državni ured obavlja i druge poslove koji su mu stavljeni u nadležnost posebnim zakonom.

Člankom 10. mijenja se članak 43.c stavci 1., 2. i 3. radi pojmovnog usklađenja sa Zakonom o koncesijama na način da se riječi „odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju riječima „odluka o davanju koncesije“.

Člankom 11. mijenja se članak 43.d stavak 1. radi pojmovnog usklađenja sa Zakonom o koncesijama na način da se riječi „odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju riječima „odluka o davanju koncesije“. Također se dodaje stavak 3. kojim se precizira sadržaj naknade za koncesiju na način da propisuje da u slučaju da koncesija obuhvaća pravo građenja i pravo služnosti sukladno ugovoru o koncesiji, naknada utvrđena za koncesiju obuhvaća naknadu za osnivanje prava građenja i prava služnosti, osim ako posebnim propisom nije drugačije određeno.

Člankom 12. mijenja se članak 43.j stavak 2. na način da se propisuje da se koncesijsko odobrenje daje najdulje na pet godina.

Člankom 13. mijenja se naslov iznad članka 60. i članak 60. koji uređuje utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole i građevinske dozvole. Za zahvate na nepokretnom kulturnom dobru kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje se prema posebnom propisu izdaje lokacijska dozvola, nadležno tijelo na zahtjev zainteresirane osobe prije pokretanja postupka za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno tijekom postupka izdavanja te dozvole, utvrđuje posebne uvjete zaštite kulturnog dobra. Nadležno tijelo je ovlašteno radi utvrđivanja posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra prema potrebi zaključkom odrediti izradu konzervatorskog elaborata. Konzervatorski elaborat koji su izradile ovlaštene specijalizirane pravne i/ili fizičke osobe iz članka 100. Zakona potvrđuje nadležno tijelo. Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se ako je predloženi zahvat i konzervatorski elaborat suprotan utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnog dobra ili svrsi zaštite kulturnog dobra propisanoj ovim Zakonom. Posebni uvjeti i potvrda konzervatorskog elaborata iz stavka 1. i 2. ovoga članka nisu upravni akt.

Člankom 14. mijenja se članak 61. te se propisuje da za poduzimanje radnji na nepokretnom kulturnom dobru kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje se prema posebnom propisu izdaje građevinska dozvola, nadležno tijelo na zahtjev investitora u svrhu izrade glavnog projekta, a prije pokretanja postupka za izdavanje građevinske dozvole, utvrđuje posebne uvjete zaštite kulturnog dobra. Nadležno tijelo je ovlašteno radi utvrđivanja posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra prema potrebi zaključkom odrediti izradu konzervatorskog elaborata. Konzervatorski elaborat iz stavka 1. ovoga članka koji su izradile ovlaštene specijalizirane pravne i/ili fizičke osobe iz članka 100. ovoga Zakona potvrđuje nadležno tijelo. Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se ako su predložene radnje i konzervatorski elaborat suprotni utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnog dobra ili svrsi zaštite kulturnog dobra propisanoj ovim Zakonom. Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je glavni projekt izrađen u skladu sa ovim Zakonom u pogledu pitanja u vezi s kojima su utvrđeni posebni uvjeti zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole, nadležno tijelo umjesto posebnih uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, izdaje potvrdu glavnog projekta. Ako glavni projekt nije usklađen sa izdanim posebnim uvjetima, zahtjev za izdavanje potvrde glavnog projekta se odbija. Posebni uvjeti, potvrda konzervatorskog elaborata i potvrda glavnog projekta iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka nisu upravni akt.

Člankom 15. dodaju se novi članci 61.a i 61.b. Člankom 61. a utvrđuje se da za gradnju jednostavnih i drugih građevina i radove unutar kulturno-povijesne cjeline, na pojedinačnom kulturnom kao i na području prostornih međa kulturnog dobra za koje sukladno propisu kojim se uređuje gradnja nije potrebno ishoditi građevinsku dozvolu, investitor je dužan prije započinjanja radova pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnog dobra koje izdaje nadležno tijelo. Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se ako su predloženi radovi u suprotnosti s utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnog dobra ili svrsi zaštite kulturnog dobra propisanoj ovim Zakonom. Za gradnju i radove iz stavka 1. ovoga članka koji se obavljaju na temelju glavnog projekta, investitor je dužan prije započinjanja radova ishoditi potvrdu glavnog projekta koju izdaje nadležno tijelo i kojom utvrđuje da je isti u skladu s ovim Zakonom u pogledu pitanja u vezi s kojima su utvrđeni posebni uvjeti zaštite kulturnog dobra. Ako glavni projekt nije usklađen sa izdanim posebnim uvjetima, zahtjev za izdavanje potvrde glavnog projekta se odbija. Za gradnju i radove iz stavka 1. ovoga članka koji se ne obavljaju na temelju glavnog projekta, investitor je dužan prije započinjanja radova pribaviti prethodno odobrenje nadležnog tijela. Posebni uvjeti zaštite kulturnoga dobra i potvrda glavnog projekta iz stavka 1. i 3. ovoga članka, ovoga Zakona nisu upravni akt.

Člankom 16. mijenja se članak 62. na način da se propisuje da radnje koje bi mogle narušiti cjelovitost i/ili prouzročiti promjene na pokretnom kulturnom dobru ili na nepokretnom kulturnom dobru za koje se prema posebnom propisu ne izdaje građevinska dozvola, izuzev onih iz članka 61.a stavka 3. Zakona koje se poduzimaju na temelju potvrđenog glavnog projekta, mogu se poduzimati uz prethodno odobrenje nadležnog tijela. Ovakvim radnjama smatraju se osobito: gradnja i radovi iz članka 61.a stavka 4. Zakona, konzerviranje, restauriranje, premještanje kulturnoga dobra i drugi slični radovi, rad industrijskih i drugih postrojenja i radilišta, sanacija i adaptacija kulturnoga dobra u smislu ovoga Zakona, kao i građenje ostalih jednostavnih i drugih građevina i radova na području na kojem se nalazi kulturno dobro. Ministar kulture propisuje dokumentaciju koju je podnositelj dužan priložiti zahtjevu za prethodno odobrenje. O zahtjevu za prethodno odobrenje nadležno tijelo odlučuje rješenjem. Žalba na rješenje iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja. Prethodno odobrenje prestaje važiti istekom roka od tri godine računajući od dana pravomoćnosti prethodnog odobrenja.

Člankom 17. mijenja se članak 73. stavak 1. na način da se propisuje da će nadležno tijelo privremeno obustaviti rješenjem određenu radnju ili zahvat, ako investitor ili izvođač radova poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru za koje je potrebna građevinska dozvola, prethodno odobrenje ili potvrda glavnog projekta iz članka 61.a stavka 3. ovoga Zakona odnosno poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru protivno građevinskoj dozvoli, prethodnom odobrenju ili potvrđenom glavnom projektu. Rješenje se može donijeti bez prethodnog izjašnjavanja stranke.

Člankom 18. mijenja se u članku 100. stavak 1. na način da se propisuje da poslove istraživanja, proučavanja, čuvanja, restauriranja, konzerviranja, održavanja, obnove i korištenja kulturnih dobara mogu obavljati specijalizirane pravne i fizičke osobe. Promet kulturnim dobrima mogu, za razliku od sada važeće odredbe, obavljati pravne i fizičke osobe koje nisu specijalizirane, odnosno nemaju dopuštenje Ministarstva kulture za tu djelatnost. Nadzor nad prometom kulturnih dobara obavljat će se na drugačiji način, što je pobliže propisano člankom 19.

Člankom 19. dodaje se naslov „5. Nadzor nad prometom pokretnim kulturnim dobrima“ i članak 101. a i 101.b koji uređuju nadzor nad prometom pokretnim kulturnim dobrima. Fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i kulturnim predmetima upisuju se u upisnik koji vodi Ministarstvo kulture. Svrha vođenja upisnika je prikupljanje podataka radi sprječavanja protupravnog postupanja u prometu kulturnim dobrima. Nadalje, fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima dužne su voditi evidenciju nabave i prodaje te drugih pravnih poslova vezanih uz ta kulturna dobra. Svrha evidencije je utvrđivanje slijeda nabave i prodaje kulturnih dobara radi sprječavanja protupravnog postupanja u prometu kulturnim dobrima. Navedene fizičke i pravne osobe prilikom stavljanja u promet pokretnog kulturnog dobra dužne su prethodno provjeriti njegovo podrijetlo. U prethodno spomenutu evidenciju upisuju se podaci propisani pravilnikom koji donosi ministar kulture a kojim se uređuje način vođenja i sadržaj upisnika i evidencije, te nadzor nad evidencijom. Obveza vođenja evidencije za navedene fizičke i pravne osobe odnosi se i na promet drugim kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje. Inspekcijski nadzor nad provedbom članka 101.a stavka 1. i 2. i članka 101.b stavka 1. ovoga Zakona provode inspektori Ministarstva kulture, inspektori tržišne inspekcije i inspektori Ministarstva unutarnjih poslova.

Člankom 20. briše se u članku 103. podstavak 5. koja se odnosi na mišljenje Hrvatskoga vijeća za kulturna dobra u postupku donošenja rješenje o prestanku svojstva kulturnog dobra, s obzirom da je ovo pitanje ovim Zakonom drugačije uređeno.

Člankom 21. mijenja se članak 104. na način da se propisuje da Hrvatsko vijeće za kulturna dobra ima predsjednika i 8 članova. Predsjednika i članove Vijeća imenuje ministar kulture iz redova istaknutih stručnjaka za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara.

Člankom 22. dodaje se u članku 115. stavku 1. točka 7. koja predviđa novčanu kaznu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna za osobu koja obavlja radove ili radnje na kulturnom dobru bez potvrđenog glavnog projekta ili suprotno potvrđenom glavnom projektu (članak 61.a stavak 3.). Dosadašnja točka 7. koje postaje točka 8. mijenja se i predviđa novčanu kaznu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna za osobu koja obavlja radove ili radnje na kulturnom dobru bez prethodnog odobrenja ili suprotno prethodnom odobrenju (članak 62.).

Člankom 23. briše se u članku 116. stavku 1. točka 10. kojom je propisana novčana kazna ako fizička ili pravna osoba obavlja djelatnost prometa kulturnim dobrima bez dopuštenja nadležnog tijela.

Člankom 24. dodaju se u članku 117. stavku 1. točke 6. i 7. koje predviđaju novčanu kaznu od 3.000,00 do 40.000,00 kuna za osobu koja „obavlja djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje, a nije upisana u upisnik koji vodi Ministarstvo kulture (članak 101.a stavak 1) ili osobu koja „obavlja djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje, a ne vodi evidenciju nabave i prodaje te drugih pravnih poslova za kulturna dobra i kulturne predmete ili ne upisuje u evidenciju propisane podatke (članak 101.a stavak 2. i 3. b članak 101.b).

Člankom 25. propisan je rok za donošenje provedbenih propisa. Provedbene propise za donošenje kojih je ministar kulture ovlašten ovim Zakonom donijet će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Člankom 26. propisano je da će se postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona nastaviti i dovršiti prema odredbama ovoga Zakona.

Člankom 27. ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i objavi pročišćeni tekst Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Člankom 25. propisuje se da ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 6.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. zaštita kulturnog dobra jest poglavito provedba mjera zaštite pravne i stručne naravi propisanih odredbama ovoga Zakona, a sukladnih pravilima konzervatorske struke,

2. očuvanje kulturnoga dobra jest provedba mjera zaštite i očuvanja radi produženja trajanja spomeničkih svojstava kulturnoga dobra,
3. čuvanje kulturnoga dobra je sustavno praćenje stanja kulturnoga dobra i osiguravanje njegove zaštite od svakog ugrožavanja toga dobra ili njegovih spomeničkih svojstava, kao i svake druge protupravne ili neovlaštene uporabe,
4. održavanje kulturnoga dobra je sustavno praćenje stanja kulturnoga dobra te poduzimanje mjera i radova nužnih za očuvanje spomeničkih svojstava, cjelovitosti i namjene kulturnoga dobra,
5. kulturno-povijesnom cjelinom smatra se naselje ili dio naselja, kao i područje, koji su zaštićeni kao kulturno dobro,
6. nositelj prava na kulturnom dobru smatra se osim vlasnika i nositelj drugih stvarnih i obveznih prava na kulturnom dobru,
7. imatelj kulturnoga dobra jest svaka osoba koja na bilo koji način i po bilo kojoj osnovi drži kulturno dobro,
8. sustav mjera zaštite kulturnoga dobra jest ukupnost svih zaštitnih mjera utvrđenih radi potpune zaštite i očuvanja pojedinoga kulturnog dobra,
9. nadležno tijelo je Konzervatorski odjel Ministarstva kulture na čijem se području kulturno dobro nalazi, a za područje Grada Zagreba Gradski zavod za zaštitu spomenika kulture i prirode u Zagrebu,
10. konzervatorska podloga je stručna dokumentacija koja sadrži grafički i tekstualni dio, a obuhvaća identifikaciju, analizu stanja, valorizaciju i mjere očuvanja kulturno-povijesnih vrijednosti na području obuhvata.

Članak 12.

Svojstvo kulturnoga dobra, na temelju stručnog vrednovanja, utvrđuje Ministarstvo kulture rješenjem koje može donijeti bez prethodnog izjašnjavanja stranke.

Rješenjem kojim se utvrđuje svojstvo nepokretnoga kulturnog dobra obvezno se utvrđuju prostorne međe kulturnoga dobra koje se zaštićuje, a dostavlja se nadležnom katastru i sudu radi zabilježbe u zemljišnim knjigama.

Rješenje o utvrđivanju svojstva kulturnoga dobra koje se odnosi na podvodno arheološko nalazište dostavlja se i nadležnoj lučkoj kapetaniji.

Rješenjem iz stavka 1. određuje se sustav mjera zaštite kulturnoga dobra i obveza upisa kulturnoga dobra u Registar, Listu zaštićenih kulturnih dobara.

Žalba na rješenje iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja. Rješenje o žalbi donosi Povjerenstvo za žalbe iz članka 78. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 15.

Ako kulturno dobro izgubi svojstva radi kojih je zaštićeno, Ministarstvo kulture donijet će rješenje o prestanku svojstva kulturnoga dobra, na temelju kojega će se kulturno dobro brisati iz Registra.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo kulture donosi uz prethodno mišljenje Hrvatskoga vijeća za kulturna dobra.

Rješenje kojim se utvrđuje prestanak svojstva nepokretnog kulturnoga dobra obvezno se dostavlja nadležnom katastru i sudu radi brisanja zabilježbe u zemljišnim knjigama.

Rješenje o prestanku svojstva kulturnoga dobra koje se odnosi na podvodno arheološko nalazište dostavlja se i nadležnoj lučkoj kapetaniji.

Članak 25.

Vlasnik kulturnoga dobra ima pravo na naknadu radi ograničenja prava vlasništva prema odredbama ovoga Zakona i na oslobođenja i povlastice propisane posebnim zakonom ako postupa sukladno odredbama ovoga Zakona i provodi mjere zaštite koje odredi Ministarstvo kulture, odnosno nadležno tijelo.

Pravo iz stavka 1. ovoga članka vlasnik kulturnoga dobra stječe na temelju potvrde glede ispunjavanja propisanih uvjeta i provedbe mjera određenih na temelju ovoga Zakona koju mu na njegov zahtjev izdaje nadležno tijelo.

Članak 37.

Vlasnik koji namjerava prodati kulturno dobro dužan je najprije istodobno ponuditi ga Republici Hrvatskoj, županiji, Gradu Zagrebu, gradu ili općini na čijem se području to kulturno dobro nalazi navodeći cijenu i druge uvjete prodaje.

Prvenstvo u ostvarenju prava prvokupa ima grad ili općina u odnosu na županiju i Grad Zagreb, pa Republika Hrvatska.

Republika Hrvatska, županija, Grad Zagreb, grad ili općina mora se očitovati o toj ponudi u roku od 60 dana od dana primitka pisane ponude.

Ako se pravna osoba iz stavka 3. ovoga članka ne namjerava koristiti svojim pravom prvokupa, dužna je u roku od 30 dana od dana primitka ponude o tome obavijestiti druge pravne osobe koje imaju pravo prvokupa i vlasnika.

Nakon isteka roka iz stavka 3. ovoga članka vlasnik može kulturno dobro prodati drugoj osobi uz cijenu koja ne može biti niža od cijene navedene u ponudi i pod uvjetima koji za kupca nisu povoljniji od uvjeta sadržanih u ponudi iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 40.

U slučaju prodaje kulturnoga dobra u čiju su zaštitu, očuvanje i obnovu uložena sredstva iz državnog proračuna, vlasnik je dužan prije prodaje vratiti iznos uložениh sredstava uplatom u korist državnog proračuna.

Članak 42.

Za osiguranje naplate sredstava koja su iz državnog, županijskog, gradskog, odnosno općinskog proračuna uložena u zaštitu i očuvanje nepokretnog kulturnog dobra osniva se zakonsko založno pravo u korist ulagatelja.

Kada se sredstva iz državnog, županijskog, gradskog, odnosno općinskog proračuna ulažu u zaštitu i očuvanje pokretnog kulturnog dobra, ono se predaje javnoj ustanovi restauratorske djelatnosti ili drugoj ovlaštenoj osobi koja će provesti mjere zaštite i očuvanja, a na istom dobru osniva se zakonsko založno pravo u korist ulagatelja sredstava.

Članak 43.a

Koncesijom se stječe pravo na gospodarsko korištenje nepokretnoga kulturnog dobra ili pravo obavljanja gospodarskih djelatnosti u vezi s nepokretnim kulturnim dobrom koje je u vlasništvu Republike Hrvatske, županije, Grada Zagreba, grada ili općine.

Koncesija iz stavka 1. ovoga članka smatra se koncesijom za gospodarsko korištenje nepokretnog kulturnog dobra u smislu Zakona o koncesijama. Ova koncesija obuhvaća pravo građenja i pravo služnosti kada je ono potrebno radi provedbe određenog projekta sukladno ugovoru o koncesiji.

Na pitanja koncesije koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe Zakona o koncesijama.

Ako je prije utvrđivanja svojstva kulturnog dobra ili preventivno zaštićenog dobra, započet postupak radi davanja koncesije ili osnivanja prava građenja i prava služnosti prema posebnom propisu, neće se provoditi postupak davanja koncesije prema ovom Zakonu, pod uvjetom da se koncesionar, nositelj prava građenja ili ovlaštenik prava služnosti obveže na provedbu uvjeta zaštite i očuvanja kulturnoga dobra koje je utvrdilo nadležno tijelo te način njihove provedbe. U vezi s pridržavanjem uvjeta zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i posljedica kršenja tih uvjeta odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 43.f i 43.i ovoga Zakona.

Članak 43.b

Koncesija se daje na temelju provedenoga javnog prikupljanja ponuda.

Za kulturna dobra u vlasništvu Republike Hrvatske obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje ministarstvo nadležno za kulturu, a za kulturna dobra u vlasništvu županije, Grada Zagreba, grada ili općine obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje nadležno tijelo županije, Grada Zagreba, grada ili općine.

Obavijest o namjeri davanja koncesije pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama mora sadržavati i uvjete zaštite i očuvanja kulturnih dobara koje utvrđuje nadležno tijelo te način njihove provedbe od strane koncesionara.

Uvjeti zaštite i očuvanja kulturnih dobara sastavni su dio odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i ugovora o koncesiji.

Koncesija se daje na određeno vrijeme, ali ne dulje od 50 godina.

Iznimno od stavka 5. ovoga članka, ako se koncesija prema ovom Zakonu daje u svrhu provedbe određenog projekta ili programa investitora za koji se koncesija daje i prema odredbama posebnog propisa, vrijeme trajanja koncesije može se utvrditi i prema odredbama posebnog propisa.

Koncesije se upisuju u Upisnik koji vodi Ministarstvo i u Registar koncesija koji vodi ministarstvo nadležno za financije.

Ministar nadležan za kulturu pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja Upisnika koncesija.

Uvjete zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i način njihove provedbe za kulturno dobro na pomorskom dobru utvrđuje nadležno tijelo prije objave obavijesti o namjeri davanja koncesije na pomorskom dobru sukladno zakonu kojim se uređuje pomorsko dobro.

Članak 43.c

Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, pored podataka propisanih Zakonom o koncesijama, sadrži osobito:

- kulturno dobro na koje se koncesija odnosi,
- uvjete zaštite i očuvanja kulturnoga dobra koje je utvrdilo nadležno tijelo te način njihove provedbe od strane koncesionara,
- namjenu i vrijeme trajanja koncesije uz prethodno pribavljenu suglasnost nadležnoga tijela.

Odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja za kulturna dobra u vlasništvu Republike Hrvatske donosi ministarstvo nadležno za kulturu (davatelj koncesije).

Za kulturna dobra u vlasništvu županije, Grada Zagreba, grada ili općine odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja donosi nadležno tijelo županije, Grada Zagreba, grada ili općine (davatelj koncesije).

Članak 43.d

Na osnovi odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja davatelj koncesije i odabrani najpovoljniji ponuditelj sklapaju ugovor o koncesiji koji mora biti u skladu s ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.

Visina naknade za koncesiju utvrđuje se ovisno o namjeni, opsegu i visini potrebnih ulaganja, pogodnostima i materijalnim učincima koji se postižu koncesijom, ograničenjima kojima je podvrgnut koncesionar propisanim uvjetima zaštite i očuvanja kulturnih dobara te drugim mjerilima i tržišnim uvjetima koje utvrđuje davatelj koncesije kao i kriterijima propisanim Zakonom o koncesijama.

Članak 43.j

Javna ustanova koja upravlja nepokretnim kulturnim dobrom može za obavljanje gospodarskih djelatnosti ili za korištenje kulturnoga dobra kojim upravlja, dati koncesijsko odobrenje.

Koncesijsko odobrenje može se dati za obavljanje djelatnosti kojom se ne sprječava provedba mjera zaštite i očuvanja kulturnoga dobra. Koncesijsko odobrenje daje se najduže na godinu dana.

Korisnik koncesijskog odobrenja dužan je prije zaključenja ugovora o koncesijskom odobrenju osigurati odgovarajuća jamstva glede provedbe mjera zaštite i očuvanja kulturnog dobra.

Na osnovi odluke o koncesijskom odobrenju zaključuje se ugovor o koncesijskom odobrenju.

Koncesijsko odobrenje javna ustanova daje uz prethodnu suglasnost nadležnoga tijela. Koncesijsko odobrenje mora sadržavati uvjete zaštite i očuvanja kulturnoga dobra što ih utvrđuje nadležno tijelo.

Naknada za koncesijska odobrenja prihod su javne ustanove koja upravlja kulturnim dobrom.

5. Utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnog dobra u postupku izdavanja lokacijske dozvole i rješenja o uvjetima građenja

Članak 60.

Za poduzimanje radnji na nepokretnom kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra, za koje je prema posebnom propisu obvezna lokacijska dozvola, tijelo nadležno za njezino izdavanje dužno je pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnog dobra.

Za poduzimanje radnji iz stavka 1. ovoga članka za koje se prema posebnom propisu izdaje rješenje o uvjetima građenja, investitor je dužan, prije podnošenja zahtjeva, pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnog dobra.

Članak 61.

Za poduzimanje radnji u zaštićenim kulturno-povijesnim cjelinama za koje je prema posebnom propisu obvezna lokacijska dozvola, tijelo uprave nadležno za njezino izdavanje dužno je pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnog dobra.

Za poduzimanje radnji iz stavka 1. ovoga članka za koje se prema posebnom propisu izdaje rješenje o uvjetima građenja, investitor je dužan, prije podnošenja zahtjeva, pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnog dobra.

Posebni uvjeti zaštite kulturnog dobra iz članka 60. i iz ovoga članka nisu upravni akt, a izdaje ih nadležno tijelo na zahtjev upravnog tijela nadležnog za izdavanje lokacijske dozvole odnosno na zahtjev investitora u postupku izdavanja rješenja o uvjetima građenja.

Članak 62.

Radnje koje bi mogle prouzročiti promjene na kulturnom dobru, odnosno koje bi mogle narušiti cjelovitost kulturnoga dobra, mogu se poduzimati uz prethodno odobrenje nadležnog tijela.

Kao radnje iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito: konzerviranje, restauriranje, premještanje kulturnoga dobra i drugi slični radovi, rad industrijskih i drugih postrojenja i radilišta, kao i rekonstrukcija, sanacija i adaptacija kulturnoga dobra u smislu ovoga Zakona i građenje na području na kojem se nalazi kulturno dobro.

Ministar kulture propisuje dokumentaciju koju je podnositelj dužan priložiti zahtjevu za prethodno odobrenje.

O zahtjevu za prethodno odobrenje nadležno tijelo odlučuje rješenjem.

Žalba na rješenje iz stavka 5. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 73.

Ako investitor i/ili izvođač radova poduzme radnju na kulturnom dobru, za koju je potrebno prethodno odobrenje i/ili je poduzme protivno tom odobrenju, nadležno će tijelo privremeno obustaviti rješenjem takvu radnju. Rješenje se može donijeti bez prethodnog izjašnjavanja stranke.

Nadležno tijelo može u rješenju naložiti osobama iz stavka 1. ovoga članka obvezu povrata kulturnoga dobra u prijašnje stanje uz prijetnju izvršenja na njegov trošak.

Žalba na rješenje ne odgađa izvršenje rješenja.

Ako osobe iz stavka 1. ovoga članka ne obustave započetu radnju na kulturnom dobru, nadležno će tijelo obavijestiti nadležnu policijsku upravu radi sprječavanja daljnje štete na kulturnom dobru i nadležnu građevinsku inspekciju.

Članak 100.

Poslove istraživanja, proučavanja, čuvanja, restauriranja, konzerviranja, održavanja, obnove, korištenja i prometa kulturnim dobrima mogu obavljati specijalizirane pravne i fizičke osobe.

Ministar kulture uz prethodnu suglasnost ministra gospodarstva pravilnikom propisuje uvjete koje mora ispunjavati fizička ili pravna osoba za dobivanje dopuštenja za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

Rješenje kojim se dopušta obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo kulture.

Ministarstvo kulture vodi upisnike pravnih i fizičkih osoba iz stavka 1. ovoga članka.

Rješenje o žalbi donosi Povjerenstvo za žalbe iz članka 78. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 103.

Vijeće:

- raspravlja o općim pitanjima iz područja zaštite i očuvanja kulturnih dobara i daje preporuke za unaprjeđivanje djelatnosti zaštite i očuvanja kulturnih dobara,
- upozna se s programima zaštite kulturnih dobara i njihovom provedbom,
- predlaže ministru kulture donošenje odluke o proglašenju ugroženoga kulturnog dobra,
- daje mišljenje o uklanjanju nepokretnoga kulturnog dobra,
- daje mišljenje u postupku donošenja rješenja iz članka 15. ovoga Zakona,
- raspravlja o prijepornim pitanjima u području zaštite i očuvanja kulturnih dobara i predlaže rješenja.

Članak 104.

Vijeće ima predsjednika i 8 članova.

Predsjednik i tri člana Vijeća imenuje ministar kulture iz reda istaknutih stručnjaka za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara.

Članovi Vijeća po položaju jesu: ravnatelj Hrvatskoga restauratorskog zavoda, ravnatelj Hrvatskoga državnog arhiva, glavni ravnatelj Nacionalne i sveučilišne knjižnice.

Članovi Vijeća su predstavnik Hrvatskoga muzejskog vijeća i predstavnik tijela državne uprave nadležnog za zaštitu prirode i okoliša.

Članak 115.

Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja:

1. prisvoji kulturno dobro koje je prema odredbama ovoga Zakona u vlasništvu Republike Hrvatske (članak 19. stavak 1.),
2. upotrebljava ili postupa s kulturnim dobrom na način da ga dovodi u izravnu opasnost od oštećenja ili uništenja (članak 31. stavak 1. i članak 74. stavak 1.),
3. ne uplati iznos uložениh sredstava iz državnog proračuna prije prodaje kulturnoga dobra (članak 40.),
4. ne prekine izvođenje radova kada naiđe na arheološko nalazište ili nalaze ili o nalazu ne obavijesti nadležno tijelo (članak 45. stavak 1.),
5. obavlja arheološka i podvodna arheološka iskopavanja i istraživanja suprotno odredbama ovoga Zakona ili suprotno izdanom odobrenju (članak 47.),
6. obavlja ili organizira podvodne aktivnosti na zaštićenim kulturnim dobrima ili vadi potonula kulturna dobra bez odobrenja ili suprotno odobrenju nadležnog tijela (članak 49. stavak 1. i članak 50.),
7. obavlja radove ili radnje na kulturnom dobru suprotno odredbama ovoga Zakona (članak 62.),
8. započne obavljati djelatnost u poslovnom prostoru koji se nalazi unutar nepokretnoga kulturnog dobra ili zaštićene kulturno-povijesne cjeline bez odobrenja ili suprotno odobrenju nadležnog tijela (članak 65.),
9. izveze ili iznese kulturno dobro iz Republike Hrvatske suprotno odobrenju nadležnoga tijela ili ne vrati bez odgode kulturno dobro u Republiku Hrvatsku nakon opoziva odobrenja (članak 68.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini pravna osoba kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

Fizičkoj i pravnoj osobi koja prekršaj iz stavka 1. točke 5. ovoga članka počini u obavljanju djelatnosti izreći će se mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti u trajanju do jedne godine ako je počinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela, povrata počinitelja ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja koje ga čine naročito teškim.

Članak 116.

Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja:

1. ne prijavi dobro za koje se predmnijeva da ima svojstva kulturnoga dobra (članak 4. stavak 3.),
2. ne čuva ili ne održava kulturno dobro ili u ostavljenom roku ne izvrši određene mjere zaštite i očuvanja kulturnoga dobra (članak 20. stavak 1.),
3. upotrebljava kulturno dobro protivno utvrđenoj namjeni ili promijeni namjenu kulturnoga dobra bez prethodnog odobrenja nadležnog tijela (članak 34. i 35.),
4. ne ponudi pravo prvokupa sukladno ovom Zakonu (članak 37.),
5. bez odobrenja ili ne poštujući uvjete propisane odobrenjem nadležnog tijela izradi repliku kulturnoga dobra ili je stavi u promet (članak 66. stavak 2. i 3.),
6. ne provodi mjere zaštite nad kulturnim dobrom koje nadležno tijelo naredi u slučaju izvanrednih okolnosti (članak 75.),
7. ne osigura uvjete za provedbu nadzora ili ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 83. stavak 2.),
8. ne postupi po rješenju inspektora za zaštitu kulturnih dobara (članak 86.),
9. započne obavljati poslove na zaštiti, očuvanju ili obnovi kulturnoga dobra, a da za to nema dopuštenje sukladno ovom Zakonu (članak 100.),
10. stavi u promet kulturno dobro, a za obavljanje tih poslova nema dopuštenje nadležnog tijela (članak 100.),
11. započne obavljati restauratorsko-konzervatorske poslove na kulturnom dobru, a da nema odgovarajuće stručno zvanje sukladno ovom Zakonu (članak 101.),
12. ne uplati spomeničku rentu u slučajevima propisanim člankom i 114. ovoga Zakona ili ju ne uplati u propisanom roku.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini pravna osoba kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 20.000,00 kuna.

Članak 117.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja:

1. ne dopusti stručna i znanstvena istraživanja, tehnička i druga snimanja, kao i izvođenje mjera tehničke zaštite na kulturnom dobru (članak 20. stavak 1. i članak 30. stavak 1.),
2. odbije ustupiti pokretno kulturno dobro u svrhu izlaganja, odnosno onemogućiti posjećivanje nepokretnoga kulturnog dobra (članak 33.),
3. vrati kulturno dobro u zemlju nakon proteka roka utvrđenog u odobrenju za privremeni izvoz i iznošenje (članak 68. i 69.),
4. ne prijavi nadležnom tijelu unos ili uvoz kulturnoga dobra u zemlju (članak 70. stavak 2.),
5. ne osigura uvjete za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara za slučaj izvanrednih okolnosti i drugih radnji usmjerenih na uništenje i oštećenje kulturnih dobara (članak 75.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini pravna osoba kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

